

Σταματήστε τον νέο Χίτλερ

Παρακολουθούμε τις αντιδράσεις από όλες τις πλευρές για όσα προκλητικά συμβαίνουν, ως παρεπόμενα της συμπεριφοράς της Τουρκίας και ειδικότερα του προέδρου της, του νεοφανούς δικτάτορα Ταγίπ Ερτογάν, που ούτε

Του **ΘΑΣΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ***

λίγο ούτε πολύ, αποκάλυπτα, έχει ξεπεράσει τη φασιστική συμπεριφορά του Χίτλερ, εισβάλλοντας για δεύτερη φορά στο νησί μας.

Εκείνο που είναι ελπιδοφόρο είναι ότι έχει καταδικασθεί η Τουρκία για τη στάση της αυτή και όλοι της ζητούν να επανέλθει στην τάξη, να σεβαστεί τους διεθνείς κανόνες και ιδιαίτερα τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κύπρου, μιας χώρας μέλους του ΟΗΕ και της ΕΕ, στους

κόλπους της οποίας επιζητά να ενταχθεί!

Εκείνο που πιστεύω είναι ότι οι αντιδράσεις, ιδιαίτερα της Ευρώπης πρέπει να γίνουν ουσιαστικές. Τα λόγια δεν είναι αρκετά. Να επιβάλουν κυρώσεις, να σταματήσουν όλων των ειδών τις χρηματοδοτήσεις και να στείλουν τα δικά τους πολεμικά για να προστατεύσουν την ΑΟΖ της Κύπρου που είναι ΑΟΖ και της Ευρώπης.

Παράλληλα ήρθε η ώρα και η δική μας πλευρά να κάμει χρήση των δικαιωμάτων που έχει ως μέλος της ΕΕ. Επιτέλους ας βάλει κανένα Βέτο για να καταλάβει και η Τουρκία ότι το κράτος που δεν αναγνωρίζει λέγεται Κυπριακή Δημοκρατία και είναι μέλος της ΕΕ.

Να ζητήσουμε πάγωμα όλων των θεμάτων που έχουν σχέση με την Τουρκία. Να ζητήσουμε ενεργοποίηση του άρθρου «αλληλεγγύης» της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τα μέλη της. Ήρθε η ώρα η Τουρκία να πάρει καθαρό και σαφές μήνυμα ότι δεν μπορεί να συμπεριφέρεται ως το πρωτοπαλίκarlo της περιοχής και να παύσει να νομίζει ότι έχει το δικαίωμα να κάνει ό,τι θέλει.

Άνθρωποι όπως ο Ερντογάν δεν πρέπει να αφήνονται ανεξέλεγκτοι, ούτως ώστε να οδηγούν στην καταστροφή. Έχουμε υποχρέωση να τους σταματούμε έγκαιρα. Αυτή είναι η ευθύνη της ανθρωπότητας. Ο άνθρωπος αυτός είναι επικίνδυνος και αν δεν ανακοπεί θα ξεπεράσει και αυτόν τον Χίτλερ.

*** Πρόεδρος Συνδέσμων Αγωνιστών ΕΟΚΑ 55-59**

Η υποψηφιότητα Νιαζί Κιζίλγιουρέκ

Εδώ και κάποιο χρονικό διάστημα, μέσα στα πλαίσια της προεκλογικής εκστρατείας για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχει αναπτυχθεί μια πρωτοφανής διμέτωπη και πολυεπίπεδη επίθεση εναντίον του υποψήφιου ευρωβουλευτή καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Κύπρου Νιαζί Κιζίλγιουρεκ. Τη χαρακτηρίζω πρωτοφανή γιατί αυτή στηρίζεται

Του **ΙΑΚΩΒΟΥ ΨΑΛΤΗ***

όχι πάνω στην ικανότητά του υποψηφίου να φέρει εις πέρας με επιτυχία το έργο που συνεπάγεται η θέση την οποία διεκδικεί και δεν φαίνεται να αμφισβητεί οποια(οο)δήποτε, αλλά σε αστήρικτα επιχειρήματα, φαντασιώσεις, άγνοια και ψεύδη. Έχει τη μορφή διμέτωσης επίθεσης γιατί κατευθύνεται από δυο κεντρικές εστίες που κοινό τους χαρακτηριστικό αποτελεί η εθνικιστική ιδεολογία ένθεν κακείθεν του συρματοπλέγματος. Τέλος είναι πολυεπίπεδη, αφού εγκαινιάστηκε από την προεδρία με τις «δανεικές ψήφους», ενορχηστρώνεται από το κυβερνών κόμμα και διαχέεται μέσα από έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ και ΜΚΔ.

Αυτή η επίθεση, όπως έχω προαναφέρει, δεν στηρίζεται πάνω σε ορθολογικά επιχειρήματα, αλλά σε κτυπήματα κάτω από τη μέση που προσομοιάζουν με κτυπήματα ακροβολιστών. Σε κάθε περίπτωση, το πιο εντυπωσιακό από αυτά είναι ο ισχυρισμός εκπροσώπων της ΤΜΤ στα κατεχόμενα ότι ο Νιαζί αποτελεί πράκτορα των Ελληνοκυπρίων και κατ'αντιστοιχία ο ισχυρισμός νοσταλγών της ΕΟΚΑ Β' στη δική μας πλευρά πως ο ίδιος αποτελεί πράκτορα της Τουρκίας.

Ένας ισχυρισμός που από μόνος του εξουδετερώνει την άποψη αλλήλων, αφού δεν

μπορούν να συμβαίνουν και τα δύο ταυτόχρονα. Και εδώ γεννάται το ερώτημα, αφού έτσι έχουν τα πράγματα γιατί συνεχίζουν να συντηρούν αυτό το μύθο;

Η απάντηση είναι απλή: Γνωρίζουν ότι οι απλοί πολίτες, και στις δυο πλευρές του συρματοπλέγματος, είναι συνήθως ανενθέρμωτοι και επομένως ευάλωτοι σε πατριωτικές κορώνες, μεγαλοστομίες ακόμα και σε ψεύτικες ειδήσεις. Έτσι, μέσα στη σύγχυση που προκαλούν και έχοντας ως δικαιολογία την ένταση που φυσιολογικά δημιουργείται συνήθως κατά τις προεκλογικές περιόδους, προσπαθούν να επιτύχουν τον απώτερό τους στόχο, που δεν είναι άλλος από το μακροπρόθεσμο όνειρο της δημιουργίας δύο κρατών, από τα οποία το ένα στο βορρά θα εξαρτάται απόλυτα από την Τουρκία και το άλλο θα αποτελεί την «Κυπριακή Δημοκρατία των Ελλήνων της Κύπρου» σύμφωνα και με την Ελένη Σταύρου Σύρου στο ψηφοδέλτιο του Δημοκρατικού Συναγερμού. Επομένως, απώτερος στόχος τους δεν είναι ούτε ο συγκεκριμένος υποψήφιος, ούτε ακόμα και το κόμμα με το οποίο κατέρχεται ως υποψήφιος στις Ευρωεκλογές.

Ας έλθουμε, όμως, σε ένα άλλο άνευ περιεχομένου ερώτημα το οποίο επαναλαμβάνουν δίκην παπαγάλου οι εκπρόσωποι της πιο πάνω σχολής διευθέτησης του κυπριακού, ζητώντας να μάθουν ποιον θα εκπροσωπεί ο Νιαζί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και σε τι γλώσσα θα μιλά, προσποιούμενοι πως αγνοούν ότι οι ευρωβουλευτές εκπροσωπούν τους πολίτες κάθε χώρας ανεξάρτητα από γλώσσα, θρησκεία ή εθνότητα εντασσόμενοι σε πολιτικές ομάδες και ομιλούντες στη μητρική τους γλώσσα και ξεχνώντας πως η τουρκική είναι μια από τις δύο επίσημες γλώσσες της Κυπριακής Δημοκρατίας, την οποίαν υποτίθεται υποστηρίζουν σθεναρά και θέλουν να διαφυλάξουν

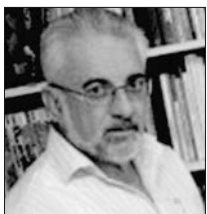
ως κόρην οφθαλμού. Ποιους θα εκπροσωπεί λοιπόν ο υπό συζήτηση υποψήφιος σε περίπτωση που θα εκλεγεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Η απάντηση είναι απλή. Θα εκπροσωπεί όλους τους ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ: Ελληνοκύπριους, Τουρκοκύπριους, Μαρωνίτες, Αρμένιους και Λατίνους ακόμα και όλους τους Κοινοτικούς που ζουν στην πατρίδα μας.

Θα προωθεί τα δίκαια αιτήματα, τα συμφέροντα και τα δικαιώματά τους, μεταξύ άλλων, στους τομείς της υγείας, της παιδείας, του περιβάλλοντος, της δικαιοσύνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων γενικά και θα μεριμνά για την καθημερινότητά τους. Στον πολιτικό τομέα θα συμβολίζει το όραμα της κοινής πατρίδας. Επομένως η εκλογή του καθηγητή Κιζίλγιουρεκ θα έχει πρακτικό και συμβολικό χαρακτήρα. Στο εσωτερικό θα στείλει το μήνυμα πως όσοι εργαζόμαστε για την απελευθέρωση και επανένωση της πατρίδας μας δεν αποτελούμε μια θλιβερή μειοψηφία όπως μας χαρακτηρίζει ο κ. Αναστασιάδης, ενώ στην Ευρώπη θα εμπεδώσει την πεποίθηση πως ως Κύπριοι είμαστε διατεθειμένοι να συμβιώσουμε ειρηνικά μεταξύ μας ανεξάρτητα από γλώσσα, θρησκεία και εθνότητα μέσα σε ένα κανονικό κράτος πολιτικής ισότητας τη στιγμή που πολλοί στο εξωτερικό ήδη αμφισβητούν τη βούληση των Κυπρίων για επανένωση της πατρίδας τους.

Και κάτι τελευταίο: όσο περισσότεροι συνταχθούμε με αυτή την επιλογή, τόσο θα περιορίζονται οι πιθανότητες κατάληψης της 6ης έδρας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από νεοφασίστες, νεοναζί και λαϊκιστές, οι οποίοι την διεκδικούν μέσα από άλλους κοινοβουλευτικούς και μη πολιτικούς σχηματισμούς.

*** Διδάκτωρ Επαγγελματικών Σπουδών στην Εκπαιδευτική Διοίκηση**

Είναι για να διερωτάται κανείς αν η σημερινή αντιπολίτευση είναι όντως τρελή για δέσιμο ή αν πάνω στη λύσσα της για την εξουσία

Του **ΑΝΘΗ ΡΟΔΙΤΗ**

μόνο προσωρινά έχει χάσει τα συλλοϊκά της! Θα τα ξαναβρεί άραγε μόλις (και αν) τα καταφέρει να την αρπάξει; Ακόμα και ο Δν.Συ. όταν ήταν στην αντιπολίτευση είχε στιγμές απώλειας της ψυχραιμίας του και παραφοράς, αλλά δεν έφτασε ποτέ τα επίπεδα ανευθυνότητας και παραφροσύνης που επιδεικνύει σήμερα η αντιπολίτευση με στραπατσαρισμένη «αιχμή του δόρατος» το εντελώς έξω φρενών ΑΚΕΛ! Από την άλλη, διαπιστώνει κανείς ότι είναι στο χαμηλό επίπεδο σφαιρικής ενημέρωσης τόσο των «δημοσιογράφων» όσο και των «πολιτικών» (ασχέτως διπλωμάτων και δοκτοράτων), που οφείλεται η ανικανότητά τους να βάλουν τα πράγματα στη θέση τους ώστε να τερματισθεί επιτέλους η αδιάκοπη ακελική απειλή, το πρώτιστο αίτιο των καταστροφικών πληγμάτων που υπέστη εξ αρχής μέχρι σήμερα η Κύπρος.

Οι κομμουνιστές της Κύπρου (το ΑΚΕΛ) αντιτάχθηκαν στον απελευθερωτικό αγώνα του 55-59. Από το 1964 και μετά συνέπραξαν με τον Μακάριο στη

Ο καταστροφικός ρόλος του ΑΚΕΛ

διαβολή και τη συκοφαντία εναντίον της Μεραρχίας, εναντίον της Ελλάδας και εναντίον της εφαρμογής της Ένωσης. Σύσσωμη τότε η Ελλάς (της αντιπολιτεύσεως Κανελλοπούλου συμπεριλαμβανομένης) αποφάσισε και μπορούσε να πραγματοποιήσει την Ένωση χωρίς εδαφικές παραχωρήσεις στην Τουρκία. Ο Μακάριος απέρριψε την πρόταση στηριζόμενος κυρίως στο ΑΚΕΛ. Χωρίς το ΑΚΕΛ δεν θα μπορούσε να το κάνει. Στη συνέχεια συνέχισαν μαζί τον «πόλεμο» κατά του ελληνικού στρατού από το 1964 (επί δημοκρατίας Γεωργίου Παπανδρέου) και μετά το 1967 ενθαρρυνόμενοι από την άνοδο της χούντας, που αυτοί οι ίδιοι - ο Μακάριος και το ΑΚΕΛ - στάθηκαν το αίτιο της ανόδου της με την αντιδυτική και ανθενωτική «πολιτική» τους. Αυτοί στην ουσία είναι οι ηθικοί αυτουργοί της πραξικοπηματικής βλακειάς και εγκληματικότητας της χούντας. Η ομιλία Μακαρίου στον ΟΗΕ στις 19 Ιουλίου 1974 αποκαλύπτει το όλο «πνεύμα» εναντίον κάθε Ελλάδας - είτε δημοκρατικής είτε δικτατορικής - που επέφερε την καταστροφή.

Η για μια πενταετία διακυβέρνηση της Κύπρου από το ΑΚΕΛ (2008 - 13) ήταν το πρώτιστο αίτιο οικονομικής καταστροφής. Σήμερα επιμένουν να υπο-

ταχθούμε στην τουρκική εκδοχή «λύσης», ώστε να δοθεί η ευκαιρία στους Τ/κυπρίους να αποτελέσουν τον βραχίονα ελέγχου της Τουρκίας επί της Κύπρου.

Για την κατ'εξακολούθηση παραπλάνηση από το ΑΚΕΛ τού μεγαλύτερου μέρους των Ελλήνων της Κύπρου στην κατεύθυνση της πλήρους καταστροφής της πρώτοι υπεύθυνοι είναι οι αξιωματούχοι και οι βουλευτές του Δν.Συ., του κόμματος που αποτελεί την πρώτη αλλά και την τελευταία ραχοκοκαλιά συνετής πολιτικής και σωτηρίας της Κύπρου. Οι «δημοσιογράφοι» είναι η δεύτερη δύναμη που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην αποκάλυψη του καταστροφικού ρόλου του ΑΚΕΛ.

Οι βουλευτές και άλλοι αξιωματούχοι του Δν.Συ. μαζί με τους από δω κι από κει ατάκτως ερριμμένους «δημοσιογράφους» συγκροτούν το προχωρημένο μέτωπο αντιμετώπισης της ακελικής ασθένειας που κατατρώει την Κύπρο τουλάχιστο από το 1960. Αδιάβαστοι και απληροφόρητοι στην ιστορία, στην ανθρωπολογία, στην ιστορία των πολιτισμών, πολιτικοί και δημοσιογράφοι έχουν ανακατεμένο το νου τους με όσα δεν ξέρουν καλά, με όσα δεν καταλαβαίνουν, με όσα φαντασιώνονται και με όσα παθαίνουμε λόγω των αδυ-

ναμιών τους.

Οι «σκέψεις» που εκφράζουν, οι ερωτήσεις που διαμορφώνουν, οι απαντήσεις που διανέμουν δείχνουν απλώς ότι αγνοούν ουσιαστικές πραγματικότητες. Ότι, για παράδειγμα, μέσα στον σημερινό παγκόσμιο πολιτισμό τα έθνη-κράτη μπορεί να έχουν θεσμισμένη το καθένα την εσωτερική του ειρήνη στο μέτρο του δυνατού, αλλά στην ουσία δεν υπάρχει απολύτως καμία αποτελεσματική θέσμιση στις διακρατικές σχέσεις. Εξακολουθεί (και θα εξακολουθήσει) να ισχύει στον πλανήτη η αρχή ότι Δίκαιον είναι η Ισχύς. Δεν υπάρχει απολύτως τίποτε που να εμποδίζει ένα ισχυρό κράτος να επιτεθεί και ν' αρπάξει ό,τι θέλει από ένα αδύνατο αν κρίνει ότι έτσι υπηρετεί τα «ζωτικά» συμφέροντα του δικού του λαού.

Τουλάχιστο ας πάψουν οι «δημοσιογράφοι» και «πολιτικοί», εξίσου αδαείς, να διερωτούνται γιατί η Κύπρος δεν συνάπτει στρατιωτικές συμφωνίες(!) αλληλοπροστασίας ώστε να προστρέξουν άλλοι να πολεμήσουν την Τουρκία για μάς. Τέτοιες συμφωνίες προϋποθέτουν ίση ισχύ μεταξύ των συνασπιζομένων κρατών. Πώς θα στηρίξει πολεμικά η Κύπρος την Αίγυπτο, το Ισραήλ, τη Γαλλία, την Ιταλία... τις ΗΠΑ; Γιατί αυτά τα κράτη να διακινδυνεύσουν για

μας; Αν η Τουρκία καταλάβει όλη την Κύπρο, μόνο αδαείς δεν βλέπουν ότι οι σημερινοί «φίλοι» μας δεν θ' αργήσουν να συνασπισθούν με τους Τούρκους εφόσον θα κρίνουν ότι αυτό συμφέρει στους λαούς τους. Απλώς θ' αφήσουν να περάσει λίγος καιρός για να καταλαγιάσει η έξαψη.

Μόνο η Ελλάς θα βοηθούσε την Κύπρο, δηλαδή τον εαυτό της, διακινδυνεύοντας τη ζωή των πολιτών της και την ακεραιότητα των εδαφών της. Κι αυτήν, την Ελλάδα, διέβαλλε και διαβάλλει, συκοφαντούσε και συκοφαντεί εδώ και δεκαετίες το ΑΚΕΛ.

Πότε επιτέλους θα παραγάγει ο τόπος άξιους πολιτικούς και άξιους δημοσιογράφους, τους μόνους που μπορούν να διαμορφώσουν πολιτική σωτηρίας εδραιωμένη στην ιστορική αλήθεια και όχι στη διαστρέβλωσή της; Η διαστρέβλωση της Ιστορίας έχει γίνει το οξυγόνο που αναπνέουμε, που μας δηλητηριάζει μέχρι θανάτου σβήνοντας ταυτόχρονα την Κύπρο από τον χάρτη, αργά μεν αλλά σταθερά και αμετάκλητα. Το ΑΚΕΛ θα παραμείνει πιστό μέχρι τέλους (όλων μας) στο μονοκομματικό και μονολιθικό του «ιδεώδες», το οποίο απέτυχε παταγωδώς τόσο στην Κύπρο όσο και στη Ρωσία, τη χώρα που απέρριψε τη σωτηρία της Κύπρου όταν έφτασε η ώρα της για να υποστηρίξει τα δικά της συμφέροντα προβάλλοντας, τον Ιανουάριο του 1965, την ομοσπονδία ως «λύση»!